

Nem késhet egyetlen napot sem

a Konzervgyár csatorna, víz-, gőz- és elektromos hálózatának építése

Még soha nem volt ilyen felfordulás a Szegedi Konzervgyár udvarán, mint amilyen most van. A szó szoros értelmében lehetetlen a közlekedés járművekkel az üzemépületek között. Gyalogosan is csak a sárbamerülés veszélyével haladhat az ember. Gumi-csiszmas emberek nyúzójának a hatalmas földcsövek mellett, a több méter mély árkok feekén. Hetek óta túrják, hányják a földet, csatorna-, gőz-, víz- és elektromos hálózatot építenek, s az utakat aszfaltozzák. Több mint 8 millió forintot építenek itt be.

Az első mondat, ami megütötte a fületem, míg a sártengerben nézelődtem, így hangzott:

— Itt sem lesz rend, mire megérkeznek az első zöld-szállitvány az üzembe.

Vontatottan halad a munka

Ez a megállapítás a konzervgyári és a vízműépítő vállalat két dolgozójának véleményeseréből származik. A konzervgyáriak ugyanis kétkedve nézik a viszonylag lassan haladó munkát.

— Már pedig itt május 27-ig aszfaltútnak kell lenni és lesz is — mondja Nagy Torma Gyula, az Aszfaltútépítő Vállalat művezetője. Kezével nagy kört ír le, s úgy mutatja azt a területet, amit úgy jelölt

meg, hogy itt. Ebben a körbe beletartozik az egész belső udvar, amelyre igen nagy szükség lesz a szezon első percétől kezdve. Ő is elismeri, hogy bizony vontatottan halad a munka, de mint mondja, a lassúság nem rajtuk múlik. Elsősorban természeti nehézségek okozzák. Magasan, alig 60—70 centiméternyire van a talajvíz szintje. Az árkok viszont 2—3 méter mélyek. A gyár előtt a rókusai tó, mögötte a téglagyári kubikgödör vízszintje is jóval magasabban van, mint a legcsekélyebb árkok feke. Így aztán nem csoda, ha állandóan szivattyúzni kell belőlük a vizet, hogy dolgozhassanak a csőszerelők. Öt szivattyúval rendelkeznek az építők, de ebből csak három üzemképes. Két motoros az iszapos víztől »jókallot« s felmondta a szolgálatot. A szegedi tűzoltóság adott kölcsön egy kézi szivattyút, a vállalat budapesti központjából is ígérték segítségül két motorhajtásút. Ez azonban eddig csak ígéret, ezért aztán sokszor kézi erővel, vödörrel is merni kell a vizet, ami időt és többletköltséget követel.

A borsóval nem várhatnak

Nehezíti a munkát az is, hogy közben több üzem-

részben termelnek. Készül a csikóstokány exportra, a vegyes és a májkrém. A gyártáshoz pedig tiszta edények kellenek és sok vízre van szükség, amit végül a régi vezetérendszeren kell elvezetni. Ez pedig időközönként áttereszti a vizet és előnti a frissen ázott árkokat.

Három vállalat, az aszfaltútépítő mint fővállalkozó, a vízműépítő és a Csongrád megyei Építőipari Vállalat birkózik itt a nehézségekkel. Az építők reménykednek, a konzervgyáriak agódnak. Nem csoda, hiszen nagy felelőség, gond járul most az üzem vezetőinek vállára. Ha elérkezik a szezon, termelni kell. A borsóval nem várhatnak. S hiába készülnek el a gépek javításával, felszereléssel, ha nem lesz víz, villany. Nagy baj származik abból is, ha járhatatlanok lesznek az utak és nem állhatnak az üzemépületek mellé a szállítóeszközökkel.

Mi lesz az új paradicsom-gépsorral?

Viszonylag jóval könnyebb feladatot jelent az új »paradicsomvonal« építése. Ez az az út, ahol vannak azonban, legalábbis lesznek, ha a budapesti szerelő vállalat nem változtat eddigi álláspontját. Ugyanis a gépek felszerelésének idejét négy és fél hónapban akarják megállapítani. Ez annál is inkább érthetetlen, mivel 1958-ban az első gépsort, amely kísérleti egység volt, ennél kevesebb idő alatt szerelték fel. Pedig akkor még gyakorlatlanok voltak a gépek szerelésében. Ez a munka sem húzódhat el, mert a paradicsomfeldolgozás sem várhat. A gyár nem utasíthatja el a termelőket azzal, hogy nem veheti át a szerződésben leköötött árut, mert nem készült el az új gépsor.

A paradicsom- és konzervefeldolgozás ideháza is és a külföldi piacon is nagy szükség van. A gépsor ki-
esése a termelőmunkából nagy kárt jelentene a népgazdaságnak. Eppen ezért nemcsak a helyi vezetők, műszakiak és munkások kísérik nagy figyelemmel a konzervgyári építkezéseket, az új gépek szerelését. Ez a munka Szegeden ma nemcsak egy a sok közül, hanem nagy fontosságú feladat, amelynek megvalósítása nem késhet egyetlen napot sem.

Nagy Pál

RÉVAI-EMLEKKIÁLLÍTÁS AZ EGYETEMEN

A Szegedi Tudományegyetem Magyar Irodalomtörténeti Intézete az Ady téri épület második emeletén kiállítását rendezett a fél éve elhunyt kiváló irodalomtörténész, kritikus és politikus, Révai József emlékére, akinek *Válogatott irodalmi tanulmányait* a közeljövőben adja ki a Kossuth Kiadó. A tanulságos és érdekes dokumentumok bemutatják Révait, a harcos kommunista újságíró, irodalmunk nagyjainak marxista újjáértelmezőjét és a marxista-leninista elmélet kiváló művelőjét. Nehány dokumentum Szeged országgyűlési képviselőjéről idézi.

Különös érdekklődésre tarthatnak számot a kiállítás szegedi vonatkozású relikviái is. Így például igen érdekesek Révai József utolsó nagy tudományos munkájának, a készülő *József Attila-könyvének* a hagyatékában fennmaradt jegyzetei közül azok a lapok, amelyeket a költő szegedi korszakáról jegyzett ki, szegedi kutatók, elsősorban a *Tiszatáj*nak József Attiláról szóló közleményei nyomán. A jegyzetek olyan gondolatok vázlatát is őrzi, amelyeknek kifejtését megjelent tanulmányaiiban nem találjuk meg, így különösen értékesek. Fényképes hasonmás őrzi Révai Józsefnek, az 1944-ben újjászületett Dél-

magyarország szerkesztő bizottsága egykori tagjának levelét, melyet 1954-ben a főlzabradulás utáni tíz esztendőtt ünneplő lapozók intéztek. Most, amikor a *Délmagyarország* fél évszázados múltját készüli ünnepelni, különös jelentőséget nyernek Révai üdvözlő levelének e jellemző sorai: »A *Délmagyarország*, a *Magyar Nemzeti Függetlenségi Front* első hazai napilapja, történelmi hivatást teljesített, elsőnek bontva ki 10 év előtt a magyar újjászületésért, a hazaáruoló reakció ellen, a dolgozó nép egységéért vívott harc lobogóját».

Érdekes dokumentuma Révai József szegedi kapcsolatainak 1957. október 24-én kelt, a *Tiszatáj* szerkesztőségéhez címzett levele, amelyben a főlkerésére cikket ígér: »Az irodalom pártirányításának kérdéséről« címmel a lapnak. Sajnos, egészségi állapota már nem tette lehetővé terve megvalósítását.

Az izléses kis kiállítás megrendezése Keszérő Bálint adjunktus munkája.

A politika és a nép törekvéseinek találkozása

A JÓRAVALÓ kezdeményezés, a tisztességes szándék, észrevétel, hevület örömmel fogadott az országos és a helyi feladatok megoldásában. Megbecsült polgárjog ez már, véteni ellene nem szabadna, hiszen a szocializmus levegőjében így természetes. Egyén és társadalom érdekazonossága, a politika és a nép vágyainak találkozása, a sok tisztességes szándék egységese teremtetten meg nemzetünk egységét, a Hazafias Népfrontot. Nem égi manna ez, hanem következménye annak, hogy a munkásszítály kommunista pártja olyan politikát valósít meg, amely a dolgozó embereknek, munkásoknak, parasztnak, értelmiségieknek a szíve szerinti válo. Lelkesít a cél, érdemes érte dolgozni, és a munka eredményei nem a távoli jövőre, hanem mostani életünkre hatnak, azt teszik napusagarabbá.

Az élet ezernyi, mindenki által ellenőrizhető ténye mutatja: a szocialista építés előrehaladása együtt jár a nép életkörülményeinek javulásával. Mindig és mindenkor ezt kell jelentenie a szocializmus építésének — hangoztatta ezt is a párt VII. kongresszusa. S mert így van, a nép öszszezadja erejét, hogy tovább boldogulásáért megvalósítsa a párt politikáját, amelyben elgondolásai, törekvései jutnak kifejezésre. A boldogságot minden ember keresi és elmondhatjuk, hogy a nép országának 15 esztendeje alatt a társadalom már ostromolja e csücsöket, hiszen az egész élet alapvetően megváltozott. Még többet akarunk, növekednek igényeink, türelmetlenekek vagyunk?! Nem baj ez, ha megint együtt jár vele a szándék, hogy egyénként és együttesen munkálkodjunk a többért. A ma valósága rózsaszín szemüveg nélkül is szép. Am azt is tudjuk, hogy van még gond és baj, amelytől szabadulni akarunk. S szabadulunk is — a munkánk nyomán!

ÚJ FELADATOK végrehajtására gyürkőzünk éppen a még többért, a még jobbért, a kevesebb gondért. A nemzet munkálkodását, szocialista építésünket határtalan odaadással és következetesen a kommunista párt vezeteli. A cél, hogy a következő öt évben egyszer s mindenkorra lerakjuk a szocializmus alapjait és ezzel párhuzamosan tovább javítsuk az életkörülményeket. A népfrontmozgalomra a párt vezetésével e cél

elérésében is jelentős szerep vár. A Hazafias Népfront nem taktika, nem a választások idejére »feltámasztott valami«, hanem társadalmunk állandó és alkotó munkára képes politikai mozgalma. Kifejezője a nemzet egységének, »frontot« ad, amelynek vonalában ott van az egész dolgozó magyar nép. Ez a »front« lett úrrá a párt útmutatásával az ellenforradalom okozta bajokon, a dolgozó nép, kommunisták és pártönkívüliek együtt érték el a tiszteletet parancsoló eredményeket.

Több embernek volt olyan téves nézete Szegeden is, hogy a népfront csak a pártönkívüliek mozgalma. Ez nem igaz, és nem is lenne megengedhető, mert válaszfalat húzna a pártönkívüliek és a párttagok közé. A népfrontmozgalom a pártönkívüliek is, a kommunistáké is! Minden olyan ember, aki az alapszóvető célokkal: a szocializmus felépítésével, hazánk függetlenségének megőrzésével, a béke védelmével egyet ért és kész ezekért dolgozni. A mérce tehát ez és a népfrontmozgalom — amint Kádár János elvtárs a párt VII. kongresszusán megállapította — alkalmas arra, hogy politikai egységbe tömörítse a kommunisztákat és a pártönkívülieket. A népfront alkalmas főrom véleményeserékre, javaslatok ismertetésére, kritikai észrevételekre stb. A népfrontban és bizottságiban Szegeden is helyet kaptak és kapnak a volt koalíciós pártok tisztességes tagjai, volt vezetői is, akik a nép érdekeiért hajlandók dolgozni és ezt tetteikkel bizonyítják. A népfrontban találjuk a vallásos embereket is, és örülünk annak, ha közülük minél többen a népfront megbecsült aktivistáivá válnak.

Ez nem tételt, hiszen a szocializmus az egész nép műveként, összefogásaként valósulhat meg. S aki akaratlanul gátolja az összefogást — kárt okoz.

Hosszan sorolhatnánk a népfront Szegeden végzett tevékenységét Itt azonban néhányat említettünk Közreműködött és közreműködik a szabadtéri játékok megrendezésében, segítettek és együtt a tanácsal kezdeményezték a szegedi képzőművészek alkotóházának megteremtését. A város kerületiben tartott népfrontesteken az időszerű politikai kérdésekről számoltak be. Nemegyszer kezdeményezői és mindig segítői az utak, járdák stb. társadalmi munkával való javításának. Létrehozták a Szép Szegédért-mozgalom. Kiemelkedő munkájuk volt, hogy hozzájárultak a mezőgazdasági szocialista átalakításához. A népfrontbizottságnak is része van ebben, hogy Szeged termelőszövetkezeti városa lett. A népfront városi és kerületi bizottságaiban levő egyéni gazdák is beléptek a termelőszövetkezetbe. Alsóvárosban Csizsár Antal, a III. kerületi népfrontbizottság elnökségének tagja az első között állt a termelőszövetkezetbe. Nemcsak példát mutatott, hanem maga is lelkes szöszöklőjává vált a közös, nagyzeműi gazdálkodásnak. Az igazság kedvéért azonban arról is szólni kell, hogy a népfront szegedi bizottságának munkájában vannak negatívumok is. Ilyenek: esetenként bátortalanág egyes kérdésekben, a munkát nem eléggé jól osztották meg egymás között a bizottság és az elnökség tagjai, olykor elmaradnak az élet követelményeitől. Ezek a hibák mind a kerületi, mind a városi bizottságokra érvényesek.

NINCS és szükségtelen külön program a népfrontnak. Programja, terve — az ország programja, terve és aprópréze váltását kell segítenie a helyi körülményeknek megfelelően. Elsők közötti dolga a népfrontnak és aktivistáknak, hogy hozzájáruljanak a termelőszövetkezetek megszüntetésének társadalmi ügygyé tételéhez. Sok módja van ennek. A népfront Szegeden bizonyára segíti a dolgozni a paprikatermesztés helyes, könnyebb és több hozamot adó nagyzemű módszereit. Azután a városi tanács céljainak végrehajtásában is jócskán akadunk. Ennek jó segítésére szükséges, hogy a tanács minden osztályával szorosabbá váljék a népfront kapcsolata. A többi között az ifjúság nevelésében ezután is részt vállal a népfront a maga eszközeivel. Csak hasznos lenne az eddigieknél jobb együttműködés a KISZ szegedi bizottsága és a népfront városi bizottsága között.

MÁJUS VÉGÉN összejött Budapesten a Hazafias Népfront II. országos kongresszusa. Ezt megelőzően újjáavalták a népfront községi, járási, városi és megyei bizottságait. Szegeden áprilisban a kerületi bizottságokat választják újjá, május elején pedig sor kerül a városi népfrontbizottság tagjainak megválasztására. Az országos kongresszus elvégzi az eddigi népfrontmunka értékelését, meghatározza a teendőket, kidolgozza a népfront új működési szabályzatát és megválasztja az új országos tanácsot.

Az országos tanácskozás a párt VII. kongresszusának útmutatásaival hasznos munkát végez majd és gazdagítja a nemzetközi összefogást. Az alap ehhez a Magyar Szocialista Munkáspárt helyes politikája.

Morvay Sándor

Petőfi-szobrot avattak Gyulán

Vidéki városaink legszebb díszai a szobrok. A felszabadulás előtt neves alkotók művei kerültek vidékre, de a számuk korántsem mondható kielégítőnek. 1945 után a vidéki városok szoborállománya is nagyban gazdagodott. Most, az elmúlt napokban, az 1848-as szabadságharc évfordulója alkalmából Petőfi Sándornak állítottak szobrot Gyulán.

A bronzszobrot — Fereny Zsolt szobrászművész alkotását, a Művelődésügyi Minisztérium ajándéktá — a tanácsháza előtti parkban állították fel.

ÚJ VÁROSRESZEK SZÜLETNEK

A felszabadulás után hatalmas irammal megkezdődött hazánkban a lakásépítés. Budapesten kívül a vidéki városokban is egymásután korszerű épületek, amelyeknek lakói a kapitalizmusban építkezés pár esztendővel ezelőtt kezdődött el, s az egészséges lakásokban már közel 20 ezer ember lakik. A lakások túlnyomó többsége kétszoba fűdőszobás, vagyis olyan, amilyenről a felszabadulás előtt még csak nem is álmodhattak a bányászok